

at jeg kan sige, at jeg taler ikke alene paa mine egne Begne, naar jeg udtaler, at man derved kun vil udøve en ganske simpel Retfærdighedshandling over for disse Medborgere, fordi man, som den ærede Ordfører udtrykte sig, har stillet sig lige over for disse mindre velstillede Medborgere, der ere i Trang, saaledes som man stiller sig over for alle Medborgere i lignende Situation, at man siger: du er i Trang og skal laane, og derfor skal du svare Stat. Det har man gjort over for disse særlig uheldig stillede blandt de mindre velstillede, som overhovedet de, der skulle søge Laan, ere. Vi have fundet, at den Stat, som de paa Grund af deres uheldige Situation have maattet svare, bør man ved denne specielle Lejlighed, Konverteringen, søge at betale dem tilbage. Det er for mit Vedkommende Opgaven ved at være Medforslagsstiller af dette Lovforslag.

Gad: Jeg vil dog tilstaa, at jeg ikke godt kan lade den Udtalelse staa, som kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgfors (H. Andersen), at de, der havde konverteret, i Virkeligheden ikke havde nogen Fordel derved. Jo, de have haft en meget stor Fordel, nemlig den, at de, naar nogle Aar ere gaaede, absolut ville faa $\frac{1}{2}$ pCt. mindre at svare i en lang Række af Aar, lige til deres Laan ere udløbne, end de ellers vilde have faaet. Det foreligger ikke for mig, paa hvilke Vilkaar Konverteringen i sin Tid har fundet Sted, og det kan meget vel være, at de ikke have faaet nogen øjeblikkelig Fordel, det kan være, at de i nogle Aar maa svare de samme Renter og den samme Afdragssum som hidtil, men naar nogle Aar ere gaaede, de Aar, som nødvendigvis maa gaa, indtil Amortisationsomkostningerne ere dækkede, vilde de faa denne varige Fordel stadigt, saalænge Laanet løber, at svare $\frac{1}{2}$ pCt. mindre end tidligere. Der er altsaa ingen Tvivl om, at de have opnaaet en stor Fordel. Derimod have naturligvis de Medlemmer af Kreditforeninger, som maa gøre Laan under de forandrede Tider, vi nu have, ikke nogen som helst Fordel af den Transaktion, som den Gang fandt Sted, men det er Konjunkturerne, der have forandret sig. Naar vi da nu gif hen og gav disse Folk, som fremtidig i en lang Aarrække have den Fordel, at skulle svare $\frac{1}{2}$ pCt. mindre, en Sum paa 300,000 Kr., hvorledes skulle vi saa i Fremtiden behandle dem, som i Øjeblikket maa gøre Laan, og som ikke en Gang kunne faa 4 pCt.s Laan, altsaa ikke en Gang kunne faa Laan $\frac{1}{2}$ pCt. dyrere og faa fuldt pari, eller ogsaa med $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan

maatte sælge det ogsaa under pari til 88—89 pCt., hvilket i Virkeligheden er under pari. Hvorledes skulle vi saa behandle dem senere? Vi kunde ikke nøjes med at give dem 300,000 Kr., men forholdsvis en langt større Sum. Det forekommer mig derfor ikke, at der kan være Tvivl om, baade at Direktionerne for vedkommende Kreditforeninger i sin Tid have handlet fuldstændig rigtigt ved at gøre den Forretning, de gjorde, og at der ikke kan være Tale om, at vi her kunne hde disse Foreninger noget, fordi de have gjort en fornuftig og fordelagtig Handling.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg tror dog at burde føje en Bemærkning til det ærede Medlems Udtalelser. Det er ganske rigtigt, at der fremkommer en Fordel af $\frac{1}{2}$ pCt.s Rentenedsættelse for vedkommende, naar der er gaaet nogle Aar. Det er sandt, men det er ikke den hele Sandhed; thi der fremkommer — og det er i dette Øjeblik i højeste Grad faktisk — tillige en Omstrivning af Kapitalen, idet de, der have konverteret, kunne nu ved Optag af $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer tilbagebetale den Sum, de i sin Tid have laant i 4 pCt.s Obligationer. (En Stemme: Nej.) Jo. (F. Hage: Ikke straks.) Jo, man kan utvødre — saa vidt jeg ved — til enhver Tid af disse Kreditforeninger og betale sin Gæld ved Obligationer. Altsaa vil der for mange, foruden en fremtidig Rentenedsættelse, ogsaa udkomme en Kapitalomstrivning. For Resten vil jeg endnu tillade mig den Bemærkning, at det, man maa tale om ved dette Lovforslag, er jo Stillingen paa den Tid, Konverteringen skete, og det kan jo ikke nytte, at man taler om, hvorledes de, der herefter gaa ind i Kreditforeningerne, blive stillede. Det er fuldkommen sandt, hvad der er sagt i den Retning, men det henhører ikke under dette Lovforslag, som alene vedrører dem, der i sin Tid konverterede.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Jens Busk): Det var heller ikke den fulde Sandhed, som den højtærede Minister nu sagde; men det var jo ikke, fordi han ikke vilde sige den. Den fulde Sandhed er den, at dersom nu en af de gamle Laansøgere gaar hen og vil sige sin Gæld op — det kan han gøre; der staar i Statutterne: vil han betale tilbage med Penge, skal han opsigte ni Maaneder før, men vil han betale tilbage med Kreditforeningsobligationer, kan han opsigte straks — saa kan han ikke træde ud, med mindre han, foruden at betale det ind med Kreditforeningsobligationer, ogsaa betaler den Sum, der er tilbage af Konver-